

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ :- ਸਭ ਤੋ ਵੱਡੀ ਬਮਿਰੀ ਦੇਹ ਅਭਮਿਨ ਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਹੀ ਡਾਊਨ ਫਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਦੇਹੀ - ਅਭਮਿਨੀ ਬਣੇ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਕਦੇ ਹੋਵੇਗੀ?
- ਉਤਰ:- ਜਦੋਂ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਕਰਮਭੋਗ ਤੇ ਵਜਿਯ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋਗੇ। ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਦੇਹੀ - ਅਭਮਿਨੀ ਬਣੋਗੇ। ਇਹ ਦੇਹ - ਅਭਮਿਨ ਦਾ ਹੀ ਰੋਗ ਸਭ ਤੋ ਵੱਡਾ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਦੁਨੀਆਂ ਪਤਤਿ ਹੋਈ ਹੈ। ਦੇਹੀ - ਅਭਮਿਨੀ ਬਣੇ ਤਾਂ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ, ਉਹ ਨਸ਼ਾ ਰਹੇ, ਚਲਨ ਵੀ ਸੁਧਰੇ।
- ਗੀਤ:- ਰਾਤ ਕੇ ਰਾਹੀਂ ਬੱਕ ਮਤ ਜਾਣਾ...

ਓਮ ਸ.ਭੀ। ਰਾਹੀਂ ਦਾ ਅਰਥ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸੁਣਿਆ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਸਵਿਏ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ ਵਾਲੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਸੀ, ਸੀ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਸੀਰਤ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ, 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਵਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਹੀਰੇ ਵਰਗੇ ਤੇ ਕੋਡੀ ਵਰਗੇ ਕਵਿੱ ਬਣੇ, ਇਹ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਪਲਟਾ ਖਾਇਆ ਹੈ (ਪਰਵਿਰਤਨ ਹੋਏ ਹੋ) ਹਾਲੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣੇ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਰਜ਼ਿਵਨੇਟ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਥੋੜਾ ਬਦਲੇ ਹਨ, ਕਸਿੰ ਦੀ 5 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ, ਕਸਿੰ ਦੀ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ... ਸੀਰਤ ਬਦਲਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਭਾਰਤ ਹੀ ਹੈਵਨ ਸੀ, ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਤੋਂ 3 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਰਤ ਵੱਚ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਚ ਇਵੇ ਦੇ ਗੁਣ ਸਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਭਗਵਤੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ, ਹੁਣ ਤਾਂ ਉਹ ਗੁਣ ਹਨ ਨਹੀਂ। ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸਮਝ ਵੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਭਾਰਤ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ.ਹੂਕਾਰ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਰਿ ਡਾਊਨ ਫਾਲ ਕਵਿੱ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਵੀ ਬਾਪ ਹੀ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੂਰਤ ਸੁਧਰੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਆਤਮ - ਅਭਮਿਨੀ ਸੀ ਫਰਿ ਜਦੋਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਸੁਰੂ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਦੇਹ - ਅਭਮਿਨੀ ਬਣ ਪਏ ਹੋ। ਇਸ ਦੇਹ - ਅਭਮਿਨ ਦੀ ਸਭ ਤੋ ਵੱਡੀ ਬਮਿਰੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗ ਪਈ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵੱਚ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮ - ਅਭਮਿਨੀ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਸੁਖੀ ਸੀ, ਕਸਿਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਹਿ ਬਣਾਇਆ? ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡਾ ਡਾਊਨ ਫਾਲ ਕਵਿੱ ਹੋਇਆ। ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ। ਭਾਰਤ ਵਰਥ ਨਾਟ ਏ ਪੈਨੀ ਬਣ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੂਲ ਕਾਰਨ ਕੀ ਹੈ? ਦੇਹ - ਅਭਮਿਨ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕੀ ਭਾਰਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ.ਹੂਕਾਰ ਸੀ ਫਰਿ ਗਰੀਬ ਕਵਿੱ ਬਣਿਆ, ਅਸੀਂ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਸੀ ਫਰਿ ਅਸੀਂ ਕਵਿੱ ਧਰਮ ਭੁਰਸ਼ਿਟ, ਕਰਮ ਭੁਰਸ਼ਿਟ ਬਣੇ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੋਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਦੇਹ - ਅਭਮਿਨੀ ਬਣੇ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਹਾਲ ਹੋਣ ਲੱਗਾ। ਸੀਡੀ ਵੀ ਵਖਾਈ ਹੈ - ਕਵਿੱ ਡਾਊਨ ਫਾਲ ਹੋਇਆ, ਵਰਥ ਨਾਟ ਏ ਪੈਨੀ ਦਾ ਵੀ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਦੇਹ - ਅਭਮਿਨ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ.ਸਤਰਾਂ ਵੱਚ ਕਲਪ ਦੀ ਆਯੂ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਲਖਿ ਚੀਤੀ ਹੈ। ਅਜਕਲ ਸਮਝਦਾਰ ਹਨ ਕ੍ਰਾਈਸਟਨ ਲੋਕੀ। ਉਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਤੋਂ 3 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਪੈਰਾਡਾਇਸ ਸੀ, ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਭਾਰਤ ਹੀ ਸੀ ਜਸਿਨੂੰ ਸਵਰਗ, ਹੈਵਨ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਕਲ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਹਸਿਟਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਥੋੜ੍ਹੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਗਿਆਨ ਹੈ ਤਾਂ ਦੇਹ - ਅਭਮਿਨ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਾਡੇ ਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਭਾਰਤ ਦੀ ਅਜਹਿ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਕਵਿੱ ਹੋਈ? ਬਾਪੂ ਗਾਂਧੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ - ਪਤਤਿ - ਪਾਵਨ ਆਓ, ਆਕੇ ਰਾਮਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰੋ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਕਦੇ ਬਾਪ ਤੋ ਸੁਖ ਮਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਤਤਿ - ਪਾਵਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਜੋ ਸੁਰਤ ਤੋ ਬਦਲ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵੀ ਪੂਰਾ ਦੇਹੀ - ਅਭਮਿਨੀ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਦੇਹ - ਅਭਮਿਨ ਵੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਸਭਤੋ ਪੁਰਾਣਾ ਰੋਗ, ਜਸਿ ਨਾਲ ਇਹ ਹਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਦੇਹੀ - ਅਭਮਿਨੀ ਬਣਨ ਵੱਚ ਬਹੁਤ ਮਹਿਨਤ ਹੈ। ਜੀਨਾ ਦੇਹੀ - ਅਭਮਿਨੀ ਬਣੋਗੇ ਉਤਨਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ। ਫਰਿ ਅਥਾਹ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਪਰਵਾਹ ਸੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਵੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਉਹ ਮਲਿ ਗਿਆ, ਉਸ ਤੋ 21 ਜਨਮ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਰਿਫ ਦੇਹੀ - ਅਭਮਿਨੀ ਬਣੋ, ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਭਾਵੇਂ ਗ੍ਰਹਸਿਥ ਵਵਿਹਾਰ ਵੱਚ ਰਹੋ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇਹ - ਅਭਮਿਨ ਵੱਚ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਚ ਸੀ ਉਸਦਾ ਡਾਊਨਫਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹਸਿਟਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਕੀ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਈ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਸਿੰ ਵੀ ਸ.ਸਤਰਾਂ ਵੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਦੇਵਤੋ ਆਤਮ - ਅਭਮਿਨੀ ਸਨ। ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਇੱਕ ਦੇਹ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੂਜੀ ਦੇਹ ਲੈਣੀ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮ ਅਭਮਿਨੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਤੁਸੀਂ ਜੀਨਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ, ਦੇਹੀ ਅਭਮਿਨੀ ਬਣੋਗੇ ਉਤਨਾ ਮੀਨਾ ਬਣੋਗੇ। ਦੇਹ - ਅਭਮਿਨ ਵੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਲੜ੍ਹਹਨਾ - ਝਗੜ੍ਹਹਨਾ, ਬੰਦਰਪਨਾ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਵੀ ਸਮਝ ਰਹੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਦੇਹ - ਅਭਮਿਨ ਵੱਚ ਆਕੇ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਦੇਹ ਅਭਮਿਨ ਵੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੇਹੀ ਅਭਮਿਨੀ ਬਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਸਿੰ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਹਸਿਟਰੀ ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬਰੋਬਰ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਚੰਦਰਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸੀ। ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਕਸਿੰ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਜੋ ਇਤਨਾ ਡੰਗਿਆ, ਡਾਊਨਫਾਲ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਹੈ ਦੇਹ - ਅਭਮਿਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਚ ਦੇਹ - ਅਭਮਿਨ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਕੌਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਮਝੋ - ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਦੇਹ - ਅਭਮਿਨ ਵੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇਹੀ - ਅਭਮਿਨੀ ਬਣ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਆਤਮਾ ਇਸ ਦੇਹ ਦਵਾਰਾ ਸੁਣਦੀ ਹੈ, ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕੀਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਭਾਸ਼ਣ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਚਲਨ ਵੀ ਤੇ ਚੰਗੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਮਿਨ ਹੋਣ ਨਾਲ

ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਜਾਂ ਨਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਫਰਿ ਬਹੁਤ ਵਕਰਮ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਵੱਡੇ ਡੰਡ ਦੇ ਭਾਗੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਜਾ ਖਾਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਗੋਡਲੀ ਵਰਲਡ ਗੈਰਮੰਟਿ ਹੈ ਨਾ। ਮੁਝ ਗੋਡ ਦੀ ਗੈਰਮੰਟਿ ਦਾ ਰਾਈਟ ਹੈਡ ਹੈ ਪਰਮਰਾਜ। ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੇ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਲ ਚੰਗਾ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਬੁਰੇ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਜਾ ਖਾਂਦੇ ਹੋ। ਸਾਰੇ ਗਰਭ ਜੇਲ੍ਹ ਵੱਚ ਸਜਾਵਾਂ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਇਸ ਵਕਤ ਦੀਆਂ ਹਨ। ਮਹਿਮਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਕਸਿ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਨਹੀਂ ਇਸ ਲਈ ਲਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ.ਵਿ ਜਯੰਤੀ ਵਰਥ ਡਾਇਮੰਡ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਹਨ ਵਰਥ ਕੋਡੀ। ਸਵਿਏ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੇ ਪਾਵਨ ਕੋਈ ਬਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪਾਵਨ ਬਣਦੇ ਹਨ ਫਰਿ ਰਾਵਨ ਪਤਿਤ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸਾਰੇ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਪਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਅਵਸਥਾ 21 ਜਨਮ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਲਹਿਰੀ ਇੱਕ ਦੀ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਸਿ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਕਦੇ ਆਇਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਸਿਦ੍ਰੀ ਤਾਂ ਪਹਲਿ - ਪਹਲਿ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸ.ਵਿ ਕਹਿਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਡਾਊਨਫਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਹਿ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤੇ ਬਾਪ ਆਉਣ ਰਾਈਜ਼ ਕਰਨ। ਰਾਈਜ਼ ਅਤੇ ਫਾਲ, ਦਿਨ ਅਤੇ ਰਾਤ, ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਗਟਿਆ, ਅਗਿਆਨ ਹਨ੍ਹੇਰ ਵਨਿਸ਼। ਸਭ ਤੋਂ ਜ.ਆਦਾ ਅਗਿਆਨ ਹੈ ਇਹ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦਾ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਤੇ ਕਸਿ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਸੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੀਨੋ ਪਾਪਆਤਮਾ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਇਸਲਈ ਡਾਊਨਫਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ। 84 ਜਨਮ ਲਏ ਹਨ, ਪੋੜ੍ਹੀ ਹੋਣਾ ਉਤਰਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਇਹ ਖੇਡ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਸਿਦ੍ਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਡਾਊਨਫਾਲ ਕਵਿ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਇੰਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਤਰੱਕੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਹੋਰ ਵੀ ਪਤਿਤ ਨਰਕ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਮਹਾਰਥੀ ਢੇਰ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰੰਤੂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਪੂਰਾ ਹਟਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਸਿ ਵੱਚ ਕ੍ਰੋਧ ਦਾ ਅੰਸ਼, ਕਸਿ ਵੱਚ ਮੋਹ ਦਾ ਅੰਸ਼, ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਹੈ। ਸੀਰਤ ਸੁਧਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਮੰਨਾ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਮਸਿਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਸੇਰ ਬੱਕਰੀ ਇਕੱਠੇ ਜਲ ਪੀਂਦੇ ਹਨ। ਉਥੇ ਅਜਹਿ ਦੁਖ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਜਾਨਵਰ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਸਮਝਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਕਰਮਭੋਗ ਨਕਿਲ ਜਾਣ, ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ - ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮਤ ਕੌਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੀਮਤ, ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਦਵਾਰਾ ਕਵਿ ਮਲਿਗੀ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਨਿ ਸ੍ਰੀਮਤ ਕਵਿ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਸਥਾਈ ਰਥ ਸਾਡਾ ਇਹ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵੱਚ ਆਕੇ ਉਲਟੇ - ਸੁਲਟੇ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਮੁਫਤ ਆਪਣੀ ਬਰਬਾਦੀ ਨਾ ਕਰੋ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨਤੀਜਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ! ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪਦਵੀ ਪਾਓਗੇ। ਪੜ੍ਹੋ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਨਪੜ੍ਹ ਭਰੀ ਢੋਲਗੇ। ਬਹੁਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਾਰਤ ਦੀ ਹਸਿਦ੍ਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਜੋ ਫੁਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਸੋ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪਵੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਸਵਿਏ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪਰੰਤੂ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਸਥਿਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਉਚ ਪਦਵੀ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹਾਲੇ ਤਾਂ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਕਸਿ ਦੀ ਹੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ (ਬਾਬਾ ਦੇ) ਉਪਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਝੰਝਟ ਹਨ। ਕੀਨੀ ਫਕਿਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਭ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਰਿ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਯੁਕਤੀਆਂ ਤਾਂ ਰਚਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਜਾਸਤੀ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਉਪਰ ਕੋਈ ਬੋਝਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੇ ਤਾਂ ਬੋਝਾ ਹੈ। ਹੈਡ ਤੇ ਇਹ ਹਨ ਨਾ - ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਕਸਿ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਚ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਇਸ ਨਸਿਚੇ ਵੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਸਿਦ੍ਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਜਾਣਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਭਾਰਤ ਵੱਚ ਸਵਰਗ ਕਦੇ ਸੀ, ਫਰਿ ਕੱਥੇ ਗਿਆ? ਕਵਿ ਡਾਊਨਫਾਲ ਹੋਇਆ? ਇਹ ਕਸਿ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਵੋ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਡਾਇਰੈਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਲਖਿ - ਪੜ੍ਹੀ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਕੂਲਾਂ ਵੱਚ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਸਿਦ੍ਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਦੱਸਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਡਾਊਨਫਾਲ ਤੇ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਸੀ ਉਹ ਫਰਿ ਕੋਡੀ ਵਰਗਾ ਕਵਿ ਬਣਿਆ? ਕੀਨੀ ਵਰ੍ਹੇ ਲੱਗੇ? ਅਸੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਜਹਿ ਪਰਚੇ ਐਰੋਪਲੇਨ ਦਵਾਰਾ ਸੁੱਟ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਹੁਤ ਹੁਸ.ਆਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗੈਰਮੰਟਿ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੈਰਮੰਟਿ ਦਾ ਹੀ ਹਾਲ ਵਗਿਆਨ ਭਵਨ, ਜੋ ਦਿੱਲੀ ਵੱਚ ਹੈ ਉਥੇ ਸਭਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਖਬਾਰ ਵੱਚ ਵੀ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਕਾਰਡ ਵੀ ਸਭਨੂੰ ਭੇਜ ਦੇਵੋ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਸਿਦ੍ਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਆਦਿ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਆਪੇ ਹੀ ਆਉਣਗੇ, ਜਾਣਗੇ। ਪੈਸੇ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਮਝੋ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਮਲਿਆ, ਪ੍ਰੋਜੈਟ (ਭੋਟ) ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਲੈ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕੰਮ ਵੱਚ ਲਿਆਵਾਂਗੇ, ਬਾਕੀ ਅਸੀਂ ਲੈ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਦਾਨ ਲੈਕੇ ਕੀ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਫਰਿ ਭਰਕੇ ਦੇਣਾ ਪਵੇ। ਮੈਂ ਪੱਕਾ ਸਰਾਫ ਹਾਂ। ਅੱਛਾ-

ਮੰਨੋ- ਮੰਨੋ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਤਿਤ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀਂਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵੱਚ ਆਕੇ ਕੋਈ ਵੀ ਉਲਟਾ - ਸੁਲਟਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦਾ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਸੀਰਤ (ਚਲਣ) ਸੁਧਾਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

2 ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਮੰਨਾ, ਸੀਤਲ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਅੰਦਰ ਵੱਚ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ ਦਾ ਜੋ ਭੂਤ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਕੱਢ ਦੇਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਮੇਂ ਦੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਸਫਲ ਕਰ ਸਦਾ ਸ੍ਰਵਤ ਸਫਲਤਾਮੂਰਤ ਭਵ:

ਜੇ ਬੱਚੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਖੁਦ ਦੇ ਜਾਂ ਸੁਰਵ ਦੇ ਕਲਿਆਣ ਪ੍ਰਤੀ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨਾਂ ਦੇ ਸੁਰਵ ਖਜ਼ਾਨੇ ਆਪੇ ਜਮਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਜਾਣਕੇ ਉਸਨੂੰ ਸਫਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੰਕਲਪ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ, ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਅਤੇ ਸਵਾਸਾਂ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ.. ਇਹ ਸਾਰੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਖੁਦ ਜਮਾਂ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਸਫਲ ਅਲਬੇਲੋਪਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਸਮੇਂ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਸਫਲ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਦਾ ਅਤੇ ਸੁਰਵ ਸਫਲਤਾਮੂਰਤ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਇਕਾਗਰਤਾ ਦਵਾਰਾ ਸਾਗਰ ਦੇ ਤਲੇ ਵੱਚ ਜਾਕੇ ਅਨੁਭਵਾਂ ਦੇ ਹੀਰੇ ਮੋਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੀ ਅਨੁਭਵੀ ਮੂਰਤ ਬਣਨਾ ਹੈ।

*****

ਮਤੇਸ਼ਵਰੀ ਜੀ ਦੇ ਅਨਮੋਲ ਮਹਾਵਾਕਿਆ

1) ਤਮੋਗੁਣੀ ਮਾਇਆ ਦਾ ਵਸਿਤਾਰ :- ਸਤੋਗੁਣੀ, ਰਜੋਗੁਣੀ, ਤਮੋਗੁਣੀ ਇਹ ਤਿੰਨ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਗੁਣ ਇਕੱਠੇ ਚਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਵਾਕਿਕ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ - ਕੀ ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਗੁਣ ਇਕੱਠੇ ਚਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਤਿੰਨੋਂ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਯੁੱਗਾਂ ਵੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਵਾਕਿਕ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਹੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਗੁਣ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦੇ ਜਦੋਂ ਸਤਯੁਗ ਹੈ ਤਾਂ ਸਤੋਗੁਣ, ਦਵਾਪਰ ਹੈ ਤਾਂ ਰਜੋਗੁਣ ਹੈ, ਕਲਯੁਗ ਹੈ ਤਾਂ ਤਮੋਗੁਣ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਤੋ ਹੈ ਤਾਂ ਤਮੋ, ਰਜੋ ਨਹੀਂ, ਜਦੋਂ ਰਜੋ ਹੈ ਤਾਂ ਫਰਿ ਸਤੋਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਹੀ ਸਮਝ ਕੇ ਬੈਠੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਗੁਣ ਇਕੱਠੇ ਚਲਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲ ਕਹਾਣੀ ਸਰਾਸਰ ਭੁੱਲ ਹੈ, ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖ ਸੱਚ ਬੋਲਦੇ ਹਨ, ਪਾਪ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਸਤੋਗੁਣੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰੰਤੂ ਵਾਕਿਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਸਤੋਗੁਣ, ਤਾਂ ਇਸ ਸਤੋਗੁਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਸੰਪੂਰਨ ਸੁਖ ਗੋਇਆ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਰਸ਼ਿਟੀ ਸਤੋਗੁਣੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਣੀ ਕਿ ਜੋ ਸੱਚ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਤੋਗੁਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕਲਯੁਗੀ ਤਮੋਗੁਣੀ ਹੈ, ਇੰਝ ਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਚਲਦੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਤਯੁਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਰਸ਼ਿਟੀ ਤੇ ਸਤੋਗੁਣ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਂ ਕਸਿ ਵੇਲੇ ਅਜਹਾ ਸਤਯੁਗ ਸੀ ਜਿਥੇ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਸਤੋਗੁਣੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਹ ਸਤਯੁਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹੁਣ ਤਾਂ ਹੈ ਕਲਯੁਗੀ ਦੁਨੀਆਂ ਗੋਇਆ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਰਸ਼ਿਟੀ ਤੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨਤਾ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਇਸ ਤਮੋਗੁਣੀ ਸਮੇਂ ਤੇ ਫਰਿ ਸਤਯੁਗ ਕਥਿ ਆਇਆ! ਹੁਣ ਹੈ ਘੋਰ ਹਨ੍ਹੇਰਾ ਜਿਸਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਰਾਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਦਿਨ ਹੈ ਸਤਯੁਗ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਰਾਤ ਹੈ ਕਲਯੁਗ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਚੇਵਾਂ ਨੂੰ ਮਲਿਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।

2) ਕਲਯੁਗੀ ਅਸਾਰ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਸਤਯੁਗੀ ਸਾਰ ਵਾਲੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਚ ਲੈ ਚਲਣਾ, ਇੱਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਹੀ ਕੰਮ ਹੈ- ਇਸ ਨੂੰ ਕਲਯੁਗੀ ਅਸਾਰ ਸੰਸਾਰ ਕਹਿ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਕਹਿਕਿ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਚ ਕੋਈ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਮਤਲਬ ਕੋਈ ਵੀ ਵਸਤੂ ਵੱਚ ਉਹ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਮਤਲਬ ਸੁਖ ਸ.ਤੀ ਪਵਤ੍ਰਿਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਸ੍ਰਰਸ਼ਿਟੀ ਤੇ ਕਸਿ ਸਮੇਂ ਸੁਖ ਸ.ਤੀ ਪਵਤ੍ਰਿਤਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਹ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਹਿਕਿ ਇਸ ਸ੍ਰਰਸ਼ਿਟੀ ਵੱਚ 5 ਭੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਹੀ ਇਸ ਸ੍ਰਰਸ਼ਿਟੀ ਨੂੰ ਡਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਮਤਲਬ ਕਰਮਬੰਧਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਦੁਖੀ ਹੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਾਨੂੰ ਭਵਸਾਗਰ ਤੋਂ ਪਾਰ ਕਰੇ ਇਸ ਤੋਂ ਸੱਧਿ ਹੈ ਕਿ ਜਰੂਰ ਕੋਈ ਅਭੈ ਮਤਲਬ ਨਤਿਰਤਾ ਦਾ ਵੀ ਸੰਸਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਵੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸਲਈ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਪਾਪ ਦਾ ਸਾਗਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਚ ਚਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂਵਾਂ ਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਸਤਯੁਗੀ ਸਾਰ ਵਾਲੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੂਸਰੀ ਹੈ ਕਲਯੁਗੀ ਅਸਾਰ ਦੁਨੀਆਂ। ਚੇਵੇਂ ਦੁਨੀਆਂ ਇਸ ਸ੍ਰਰਸ਼ਿਟੀ ਤੇ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਪਰਮਾਤਮਾ ਉਹ ਸਾਰ ਵਾਲੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ - ਓਮ ਸ.ਤੀ।